

DECIZIA NR.18 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2008

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată asupra contestației formulate de **PFA X**, împotriva **DECIZIEI DE IMPUNERE privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.../...2007** emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației finanțelor publice a municipiului Deva, care vizează suma de ... lei reprezentând:

- ... lei - impozit pe venit
- ... lei - majorări de întârziere aferente

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Văzând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205 și art.209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este competentă să soluționeze cauza.

I. Prin contestație, PFA X din Deva, susține faptul că, organul de inspecție fiscală nu a precizat în susținere motivele de fapt și temeiul de drept justificat pentru fiecare cheltuială care a fost exclusă ca neaferentă realizării veniturilor, încălcându-se astfel prevederile legale referitoare la conținutul și motivarea actului administrativ fiscal.

De asemenea, petentul susține că, pentru a exercita activitatea de agent de asigurări a încheiat un contract de comodat pentru un apartament în Deva și cheltuielile efectuate sunt pentru întreținerea și utilarea corespunzătoare a spațiului și pentru care există documente justificative.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației finanțelor publice a municipiului Deva, au constatat faptul că, la nivelul anilor 2002, 2003, 2004 și 2005, contribuabilul a înregistrat în contabilitate, cheltuieli care nu sunt aferente veniturilor pentru a putea fi deduse, încălcând astfel prevederile legale referitoare la deductibilitatea cheltuielilor.

Organul de inspecție fiscală enumeră în anexa numărul 4 la raportul de inspecție fiscală, cheltuielile înregistrate și anume:

materiale de construcții, instalații sanitare, mobilier, electronice, electrocasnice ...etc.

Ca urmare, organul de inspecție fiscală a stabilit un impozit pe venit suplimentar în sumă de ... lei și majorări de întârziere aferente în sumă de ... lei.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Persoana Fizică Autorizată X din Deva, funcționează în baza contractului nr.../...2001 înregistrat la Administrația finanțelor publice a municipiului Deva.

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara prin Biroul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra legalității neacordării dreptului de deducere a anumitor cheltuieli de către organul de inspecție fiscală, în condițiile în care contestatorul depune în susținerea cauzei documente care nu au fost prezentate în timpul inspecției fiscale și constatările organului de inspecție fiscală nu furnizează informații asupra tuturor împrejurărilor edificatoare necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că activitatea persoanei fizice autorizate se desfășoară într-un imobil aparținând persoanei Y, fiind încheiat în acest sens, contractul de comodat pe o perioadă de 6 ani începând cu data de 01.05.2001, acesta fiind în esență cu titlu gratuit, conform art. 1561 Cod civil, comodatarul (în cazul analizat - petentul) dobândind doar un drept de folosință.

In fapt, contestatorul înregistrează în evidența contabilă, cheltuieli ocazionate de întreținerea și utilizarea spațiului destinat desfășurării activității de agent de asigurări.

La data controlului, organul de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere acestor cheltuieli, întrucât a reținut că acestea nu sunt aferente veniturilor, încălcându-se astfel prevederile legale referitoare la deductibilitatea cheltuielilor.

În ceea ce privește cheltuielile cu întreținerea și utilizarea spațiului în care funcționează persoana fizică autorizată, acestea sunt deductibile fiscal, cu condiția ca la baza efectuării lor să stea

un contract de închiriere sau comodat, să fie efectuate în interesul direct al activității și să respecte tratamentul fiscal sub care legiuitorul înțelege să le includă.

Urmare introducerii contestației, petentul anexează documente care, potrivit susținerilor organului de inspecție, în timpul efectuării inspecției fiscale nu au fost prezentate.

Concluzionând, se reține faptul că organul de inspecție în determinarea cheltuielilor pentru care nu s-a admis deducerea fiscală, s-a rezumat doar la constatarea **“nu sunt aferente activității desfășurate”**, fără ca stabilirea nedeductibilității cheltuielilor să fie întemeiată pe constatări complete, motivate în fapt și în drept.

Prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală, stipulează:

Art.6 “Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.”

Art.7 “Rolul activ

[...] (2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.[...] ”

Mai mult, se reține faptul că, potrivit art.213 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală: *“Contestatorul, intervievenții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”*

Prin referatul cu propuneri de soluționare, organul de inspecție fiscală a avut posibilitatea să se pronunțe asupra documentelor depuse de către petent, dar s-a rezumat la constatarea că au fost depuse ulterior de către contribuabil la contestație, fără a face o analiză a documentelor depuse.

În aceste condiții, față de cele reținute în cuprinsul deciziei, coroborate cu textele de lege invocate și având în vedere prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la 31 iulie 2007: **“Soluții asupra contestației**

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare” urmează a se desființa actul administrativ atacat.

Având în vedere cele arătate și în temeiul prevederilor art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedura fiscală, se

DECIDE:

Desființarea Deciziei de impunere nr.../...2007, urmând să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.